

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's wecks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden. —

WOENSDAG 30 JUNI.

De prijs der Advertentien is, van een regel 1.00, en voor elken regel daarboven 25 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Nederlandsche uitvindingen en nijverheid.

Het Handelsblad van den 26sten dezer behelsde een artikel over Uitvindingen, hetgeen menigeen eenen zekeren angst aanjagen moest. Er werd daarin uitgeweid over het belang van uitvindingen voor de Nijverheid, inzonderheid over de uitvindingen en den levendiger geworden geest van nijverheid in de laatste Nederlandsche jaren. Waarlijk, zoodanig onderwerp scheen beter voor eene ironische behandeling geschikt!

Wat ons echter in het bedoelde artikel het gevaarlijkst voorkwam, was niet zoo zeer het voedsel hetwelk het geven moest aan de naïve pedanterie onzer landgenooten, die, een der dommeligste volken van het beschaafde Europa, zich nogtans verbeelden vindingrijk en nijverig te zijn; als wel de nieuwe aanleiding tot bescherming van nijverheid welke daarin door de regering zou kunnen worden gevonden. Iets waarvoor ons de hemel genadig moge bewaren!

Dat wij in schier alle fabriekatie bij Engeland, Frankrijk en België ten achteren zijn, — moet ieder oprecht en onpartijdig mensch erkennen.

Het Handelsblad sprak onderanderen van papier. Welnu, terwijl ons papier voorheen beroemd was in Europa, is het thans, bij gelijke prijzen, oneindig slechter dan het Fransche, Belgische, ja zelfs Duitsche; om niet te gewagen van dat ideaal der papieren, het heerlijke Engelsche papier, geenszins te verwarren met de knoeijerij welke men in Duitschland en Nederland vervaardigt en waarop men lasterlijk Engelsche merken zet. Men zie het graauwe papier waarop onze courant gedrukt is. Geen fatsoenlijk Fransch, Belgisch, Duitsch dagblad — wij gewagen niet van die prachtige Engelsche bladen — is op zulk infaam papier gedrukt, niet waar? Nu, dat is inlandsch papier, Oud-Nederlandsch papier, hetwelk de uitgever dezer courant uit loutere vaderlandsliefde en ter schraging der Nederlandsche nijverheid bezigt: ofschoon hij voor denzelfden prijs oneindig fraaijer Fransch, Belgisch of Duitsch papier zou kunnen krijgen. Wij zeggen dit nu niet opdat men hem bejubele of ridder make van den Nederlandschen Leuw, want dat is niet; maar slechts opdat onze geschikte vindingen waarom zij zulk unfashionable papier in de handen en onder den neus krijgen, en er de schuld van niet wijten aan de smakeloosheid van onzen uitgever, maar aan deszelfs zucht tot bevordering der Nederlandsche nijverheid.

Wijders zie men onze lakens; of liever zie men onze lakens niet; want zij zijn niet zichtbaar. Er worden in Nederland geene andere lakens dan Belgische, Fransche, Engelsche en Duitse gedragen. Waarom? omdat de Nederlandsche fabrikant, hetzij, doodgedrukt door de zware belastingen, niet concurreren kan met den vreemdeling, hetzij omdat hij uit »gezetheid tot behoud der vaderlijke instellingen" blijft fabriceren op dezelfde wijze waarop zijne voorvaders zulks deden, terwijl de vreemden vooruitgegaan zijn.

Bijna alles wat men hier gebruikt, is van vreem-

den oorsprong. En als het gouvernement op den inval komt om iets te begunstigen, is dat fabriekaat slechter dan het vreemde. Zee hebben wij nu ook een fabriek van stoommachines. Men is onnoozel genoeg geweest om die te verheffen op grond dat er de machines geheel worden vervaardigd. Men heeft gezegd: er bestaan nergens zulke fabrieken waar op eene plaats de geheele machine van de grondstof af wordt afgewerkt. Dit is omdat men zoodanige fabrieken in andere landen, vooral in Engeland, niet hebben wil. Daar weet men dat men door verdeling van den arbeid beter en goedkooper werkt. Daar werkt niet ééne fabriek alles af, maar bepaalt zich elke meer bijzonder tot een vak, tot een gedeelte van het werk. Nu vervaardigt men geheele machines te Fijenoord; maar ieder deskundige zal u zeggen, dat men voor denzelfden prijs veel beter machines uit Engeland en Noord-Amerika kan krijgen. En dat die Nederlandsche fabriek nog bestaat, is te wijten aan de begunstiging der regering, die aldaar de benoedigde machines doet koopen.

Er is in de Kamer geklaagd over de hooge prijzen door de regering voor stoom-sleep-dienst betaald; men meende dat zoodanige dienst veel goedkooper kon worden verrigt; veel goedkooper ja, zoo men geen contracten met de Nederlandsche stoombootmaatschappij sloot, wier sleepbooten, uit hoofde der duurder machines, duurder zijn dan die welke men uit Engeland of Noord-Amerika zou kunnen krijgen.

Dergelijke vruchten heeft men te wachten van bescherming en begunstiging van inlandsche industrie door de regering.

Toen onze nijverheid bloeide, toen werd zij niet beschermd; en waarom bloeide toen onze nijverheid? Omdat er geene takken van nijverheid bestonden, die niet uit hun eigen aard kracht genoeg hadden om met het buitenland te concurreren. Toen werden er geen takken van nijverheid kunstmatig in het leven geroepen, om — dit kan niet anders — met nadeel te worden onderhouden, of spoedig te verkwijnen. Men late de industrie aan hare eigene krachten over, dan zal elk land en ieder burger datgene voortbrengen, waartoe zijne natuur de meeste geschiktheid heeft; en wat men beter, of tot minder prijs even goed, van anderen kan koopen, zal men van anderen koopen, ten einde die anderen hunner zijde ook weder koopen kunnen wat elders best of goedkoopst te krijgen is. Er is niets dwazers dan dat ieder land, hoe klein ook, alles zou willen voortbrengen. Het noodwendig gevolg daarvan moet zijn, dat het dra niets goeds voortbrengen zal. Want juist omdat de goedkoopere en goede vervaardiging van eenig fabriekaat verdeling van den arbeid vordert, wordt er een groot vertier vereischt zal de fabriekatie groote volmaaktheid erlangen. En hoe zou er een groot vertier kunnen bestaan, wanneer ieder zijne benoedigheden zelf vervaardigen wil? Verbeeldt men zich soms, dat er meer welvaart onder de verschillende huisgezinnen zou heerschen, wanneer ieder huisgezin de voorwerpen zijner kleeding zelf vervaardigde, zijn eigen bakker, zijn eigen slagter was? Immers niemand verbeeldt

zich zulke dwaasheid. Maar indien dan ruil van werk en ruil van diensten voordeelig is voor personen en huisgezinnen, waarom zou het ook niet, op groote schaal, voor natiën zijn? Laat elke natie voortbrengen wat zij het best en goedkoopst voortbrengen kan en dit in ruiling geven voor de voorwerpen, waarin op hare beurt eene andere uitmunt. Dit is vrijheid van handel; doch dit werkt men tegen, door die zoogenaamde bescherming en begunstiging van inlandsche nijverheid.

Waarvoor de regering daarentegen behoorde te zorgen, het is voor goede handelstraktaten en middelen van verkeer. Kanalen, straatwegen, spoorwegen thans, ziedaar voorwerpen harer zorg. Doch terwijl de nijverigste volken der beschaafde wereld het nut der spoorwegen inzien, terwijl Engeland, België, Duitschland, Noord-Amerika met spoorwegen overdekt zijn, blijft een van de rijkste landen der wereld, waar men dus vervaardigt zien kon wat er te vervaardigen is, blijft Nederland eindeloos zonder spoorwegen. Een poppenwegje tusschen Amsterdam en Haarlem, ziedaar alles wat onze hooggeroemde nijverheid en zucht naar vooruitgang voortbrengen kon; over alle andere wegen wordt eindeloos gebabbeld en van plannen veranderd. De weg dien men naar Duitschland heette te behoeven, en waartoe de burgers hun geld gaven, wat komt daarvan? Drie jaren geleden zijn de gelden gestort, en nu weet men nog niet eens hoe de weg zal loopen!

Buitenlandsche berigten.

RUSLAND en POLEN.

St. Petersburg, 19 juni. Op voorstel van den minister van financiën heeft Z. M. bepaald dat voortaan alle eet- of drinkbare voorwerpen, die hermetisch gesloten van buitenlands worden aangevoerd, slechts in doorschijnende glazen flesschen zullen worden toegelaten.

(Pr. St. Z.)

PRUISSEN.

Men schrijft uit Berlijn: »Hier circuleert in veel afschriften het volgende adres der stad Breslau aan den koning: » Uwer Koninklijke Majesteits minister van binnenlandsche zaken en policie, v. Rochow, heeft ons door den opperpresident (gouverneur) der provincie, onder dagteekening van 20 mei, op allerhoogsten bijzonderen last te kennen gegeven: dat Uwe Majesteit bepaaldelijk had gelieven te besluiten bij hoogstdezelfs bezoek aan de stad Breslau, in dezen herfst, noch plegtige ontvangst noch eenig feest van de stad te willen aannemen, omdat wij door onze afgevaardigden bij den provincialen landdag van Silezië eene petitie hebben ingeleverd om constitutionele rijkstanden, terwijl Uwe Majesteit na deszelfs afgelegde verklaring bij het sluiten van den landdag te Königsberg, den 9den september, en de kamerorder van 11 oktober, zoodanig adres met hetgeen daaraan eene onbewimpelde oppositie, welke Uwe Majesteit van de stad Breslau des te minder verwachtte, en die geene zin, die in alle andere provincies is, en het schoone vertrouwen in den landdag, maar U. M. steeds vertrouwd heeft, op den landdag en bij de stemming over die petitie zoo bevestigend bereidsd werd. Dit ongenadig, uit zoodanige beweegredenen door U. M. genomen, besluit heeft ons en de Breslauer burgerij met diepe smart vervuld. De derde hoofdstad uwer M. vond tot nog toe in het levendig geroet der landdag voor haren

landheer, in het vertrouwen op denzelfden, in de onge-
 stoorde bewustheid dat zij in die liefde bij niemand
 achterstond, en deze sinds eene eeuw in tijden van ge-
 luk trouw gekoesterd en onder de hevigste stormen en
 bitterste rampen, door ieder offer voor koning en va-
 derland met geestdrift bewezen had, hare schoonste
 roem, en hare grootste eer. En nu zou door onbe-
 wimpelde oppositie tegen den landstreeflijken wil
 deze roem verdruisd, deze eer bekleet worden
 zijn! Onder het gewigt van zulke harde beschuldiging
 zouden wij bezwijken, wanneer zij ons verdiend trof;
 maar het is het reinste bewustzijn, hetwelk ons ophoudt
 en ons aanmoedigt U. M. in diepen eerbied te naderen
 en deze voorstelling tegen de zoo smartelijke miskenning
 onzer en onzer medeburgers gezindheid aan uwen aller-
 hoogsten troon alleroverdruisig neder te leggen. Gelijk
 het, volgens het algemeen landregt, reeds iedereen vrij-
 staat, zijne twijfelingen, bedenkingen en bezwaren be-
 trekkelijk wetten en andere verordeningen in den staat,
 alsmede in het algemeen zijne opmerkingen en voor-
 slagen betrekkelijk gebreken en verbeteringen ter kennis
 van den landheer te brengen, zoo is het ook een we-
 rentlijk regt der bij den landdag vertegenwoordigde bij-
 zondere standen, naar beste weten en geweten hunne
 afgevaardigden met voorstellen en petitiën ter verhooping
 van bijzondere gebreken of slechts ter verbetering van
 het bestaande te voorzien. Dit regt is het, waarvan
 wij gebruik hebben gemaakt, terwijl wij op den on-
 langz geëindigden provinciaal landdag de petitiën be-
 trekkelijk rijksstanden door onze afgevaardigden lieten
 voorstellen, en wij erkennen daarin noch een gevolg
 van tijdsde theorieën, noch eene laakbare navolging van
 buitenlandsche woelingen. Daar dit voorstel alleenlijk
 gegrond is op de eeuwig getrouwwaardige en onverge-
 telijke verzekeringen des hoogzaligen konings, en op
 de vaste overtuiging van de diepe beteekenis en van de
 tijdigheid harer volvoering, zoo kan bij ons ook de
 gedachte niet opkomen dat wij met dien stap de gren-
 zen der wettigheid overschreeden, terwijl wij ons veel-
 eer innig overtuigd hielden dat wij met ons voorstel
 niets anders dan de voortdoring en verdere ontwikke-
 ling van den onder Uwe koninklijke regering toene-
 mend wetsbeschutten toestand van staatsburgerlijke vrij-
 heid en regelmatig op orde gegrond bestuur, naar men-
 schelijk inzicht, nog vastert misshien te verzekeren. Dit
 vrijmoedig bloot te leggen als eene gewetenspligt be-
 schouwende, konden wij er ook na de allerhoogste
 verklaring der sluiting der Oost-Prussische provinciale
 standenvergadering, d. d. Sanssouci, 4 oktober 1840,
 geen bezwaar in vinden; naardien toen in het vertoog
 der Oost-Prussische standen niet evenzeer als door ons
 kon gelet worden op het Duitsehe hondsregt, en met het
 vertrouwen dat U. M. loyale de uitdrukking der wanschen
 van hoogsdeszelfs onderdanen en zelfs de herhaling van
 haden, tot wier vervulling Hoogstdezelve zich niet vroe-
 ger bewogen vond, nooit ongenadig optemmen kon. Dit
 zijn de beweegredenen waarom wij ons, geheel vrij van
 allen ook door ons verbeiden oppositie-geest, en beziel
 met het gevoel des goeden regts en der eertijdsste bedoe-
 ling voor koning en vaderland, bij den thans zoo streng
 gelaakten list aan onze afgevaardigde ten landsdage
 hadden laten leiden, en kunnen wij, in de be-
 wustheid hiervan, onmogelijk de tropstrijke en gerust-
 stellende hoop opgeven dat U. M. zijn landsvaderlijk
 hart niet langer zal sluiten voor de volkomene overtuig-
 ing van de loyale gezindheid, het eerbiedigst vertrouwen
 en de trouwste geheltheid, welke ons en de burgerij
 van Breslau steeds beziel hebben en zullen bezielen.
 wer M. alleronderdanigste en trouw toegedane. De
 magistraat en de stedelijke raad (Stadtverordneten.)
 Breslau, 2 juni 1841." — (Rh. u. M. Z.)

ENGELAND.

Londen, 26 juni. De hoofdzakelijk reeds bekende
 inhoud van den laatste firman der Porte, tot Egypte
 betrekkelijk, wordt nu door een der dagbladen letter-
 lijk medegedeeld, met bijvoeging van een betoog der
 moajelijkheid, die de onderkoning in de aanuaming
 van sommige der voorwaarden noodwendig vinden moet.
 Vooral dacht men dat hij zich niet ligt aan de ver-
 mindering van het Egyptisch leger, op achttienduizend
 man, aan de beperkingen wegens de erfopvolging, aan
 de regstreekse hamoëningen der Porte bij het innem-
 der jaarlijksche schatting, en aan het door haar be-
 noemen van alle officieren boven den rang van kolonel,
 zal willen anders verpen; terwijl men het slotartikel ook
 hoogstverwondt, hetwelk bepaalt dat de onder-
 koning onvermijdelijk zijne erfelijke voorregten verliezen
 zal, zoodra slechts één der ongelegde verplichtingen niet
 puntelijk moet worden vervuld.

— Men leest in den *Times*: » De inhoud van den
 firman, door de verhevene Porte aan *Mehemed-Ali*
 gezonden, bevestigt de vrees, die, gelijk men weet,
 welonderrigte personen te Konstantinopel koesterden,
 dat de werkelijke regeling van het Oostensche vraag-
 stuk zoo ver als oot verwijderd is. Terwijl die firman
 de erfopvolger in de mannelijke Linie van het Egyptisch
 pachalik toestaat, voegt dezelve bij dat gunstbewijs veel-
 soortige bepalingen, die even-willekeurig zijn in der-
 zelve geest als zij hard in de uitvoering zullen
 bevonden worden. Het Turksch gezag zal in naam
 en beteekenis dat van *Mehemed-Ali* vervangen. Bij
 de inting van de inkomsten, en in den omvang daar-
 van zullen de voorschriften, door de Porte gemaakt,
 of nog te maken, gevolgd worden. De in Egypte ge-
 slagen munt zal des sultans beeldemis dragen. Het
 Egyptisch leger zal, op den voet van vrees, tot 18,000
 man teruggebracht worden. Vierhonderd man Egypte-
 naars zullen jaarlijks naar Konstantinopel gezonden wor-
 den. De vaandels, enz., van de leger- en zeemagt zullen
 in het geheel rijk gelijk zijn; en de benoeming van
 alle officieren boven den rang van kolonel is stellig aan
 den sultan overgelaten. Geene dorogschepen zullen door
 de pachas van Egypte worden gebuwd, zonder verlof
 van de Verhevene Porte, en » vermits elke der boven-
 staande bepalingen naauw aan elkander verbonden
 zijn, zoo zal, indien slechts ééne te eeniger tijd niet
 wordt uitgevoerd, het erfregt dadelijk afgeschast
 worden en ophouden te bestaan.»

» Wij zullen, zegt de *Times*, ons niet vermoeijen met
 de regtmaticheid of gepastheid van deze voorwaarden te
 overwegen. Zij dragen genoegzaam het kenneken uit
 welke bron zij zijn voortgevloeid. Om de Porte den in-
 houd van hare eigene verbindtenissen te doen verstaan,
 en haar eene behoedzame, verzoenende staatkunde, in
 plaats van de ongerijnde sluwheden der gevoeligheid te
 doen volgen, was het althans noodig — dat lord *Pon-*
sonby werd teruggeroepen, en dat zijne slinksche raad-
 gevingen gewraakt wierden. In spijt van het Lagerhuis
 en het Britsche volk, in spijt van het gevoelen van
 gansch Europa, en de voorschriften der gezonde rede —
 heeft lord *Palmerston* blijkbaar denzelfden invloed te
 Konstantinopel behouden door middel van zijnen ge-
 zant. Deze firman wordt nu openbaar gemaakt in het
 avond-organ van het ministerie van buitenlandsche za-
 ken, en wij verbeiden ons, dat men zich in dat mi-
 nisterie nu eens regt verheugt over het ontbreekt, laat-
 dunkend en zich zelf vernielend stuk, waaraan de sultan
 zijn zegel gehangen heeft.

FRANKRIJK.

Parijs, 26 juni. De *Pollux*, eene der fraaiste
 stoombooten in de vaart tusschen Marseille en Napels,
 is den 17den dezer, op vijf mijlen afstands van Lon-
 gone, totaal verongelukt. De vijftig man die de equi-
 page uitmaakten, en zes en veertig passagiers, zijn al-
 len gered, en alleen een bejaard Napolitaansch zoekapi-
 tein is in de golven omgekomen. Overigens heeft men
 niets van de lading, of van de goederen der reizigers,
 kunnen behouden, en onder anderen lijd eene dame,
 welke zich aan boord bevond, een verlies van meer dan
 zestigduizend franken aan edelgesteenten.

— Alhier ontvangen brieven uit Candia, van 8 dezer,
 behelzen dat de hoofden der omwenteling het aanbod
 der consuls van Frankrijk, Engeland en Rusland, om
 hen aan boord hunner schepen te bergen, met dank
 van de hand hebben gewezen, dewijl zij liever sterven
 dan Creta verlaten willen. Zij schenen sterk op den
 onderhandschen bijstand van Griekenland te bouwen, en
 wapenen en ammunitie van allerlei aard werden door
 talrijke schepen dier natie aangevoerd.

— Uit Madrid is geen belangrijk nieuws. De zittingen
 der Gedeputeerden waren geschorst, tot dat de voor-
 hen bestemde nieuwe vergadering in gereedheid ge-
 bragt zou wezen, als wanneer de discussiën over de
 voorgedijnschap onvervuld zouden aanvragen. *Espantero*
 schijnt zijnen overwegenden invloed reeds eenigermate
 te verliezen.

— Uit Toulon wordt dd. 22 juni aldus geschreven:
 Langs onze kust zijn wederom geruchten van oorlog
 in omloop gekomen, die ditmaal veel waarschijnlijk
 vertoonen. Men meent te weten, dat de vice-admiraal
Hugon bevel zal ontvangen om met zijn eskader in de
 haven terug te komen. Al de schepen zouden voor zes
 maanden levensmiddelen komen innemen en vervolgens
 oogenblikkelijk keers zetten naar de wateren van den
 Levant.

Men zeide zelfs, dat de schout-bij-nacht *Lalonde* vice-
 admiraal zou worden, ter vervanging van den vice-
 admiraal *Hugon*, die het maritieme prefektuurschap van
 Toulon zou bekomen. Van eenen anderen kant zegt

men, dat de schout-bij-nacht *La Susse* op 25 dezer
 met de onder zijn bevel staande divisie onder zeil moet
 gaan.

Binnenlandsche berichten.

Amsterdam, 28 juni. De volgende circulaire is lie-
 den morgen aan den handel bekend gemaakt:

Wij hebben de eer UEd. kennis te geven, dat eene
 inschrijving voor 8 millioen zilveren roebels, zijnde het
 resterende gedeelte der 4 pCt. Russische Leening, groot
 25 millioen zilveren roebels, waarvan aan UEd. de kei-
 zerlijke ukasse op den 9den december 1840 is medege-
 deeld, op heden ten onzen kantore geopend is ten prijze
 van 87½ pCt. of f 875. — pr. zilveren roebels 500. —
 te betalen:

1/10 voor of op 15 juli 1841, met genot van interest
 van 1 mei 1841, en alsoo met bijbetaling van 3 maanden.

1/10 voor of op 16 augustus 1841, met genot van
 interest van 1 juni 1841, en alsoo met bijbetaling van
 4 maanden.

1/10 voor of op 15 september 1841, met genot van
 interest van 1 juli 1841, en alsoo met bijbetaling van
 5 maanden.

1/10 voor of op 15 oktober 1841, met genot van in-
 terest van 1 augustus 1841, en alsoo met bijbetaling van
 6 maanden.

Met vrijheid om de drie laatste betalingen geheel of
 ten deele te vervreogen, eender genot van interest, voor
 de vroegere termijnen bepaald, zullende de betalingen
 echter telkens voor volle aandelen van zilveren roebels
 500 — moeten geschieden.

De betalingen zullen geschieden tegen certificaten met
 coupons of provisionele reaversalen, die alsdan, zoodra
 mogelijk, zullen worden ingewisseld tegen certificaten
 van het kantoor van administratie.

Amst., 28 juni 1841. *Weil. W. Borski.*
 's Gravenhage, 27 juni. Z. M. de koning wordt mor-
 gen, maandag, in deze residentie terug verwacht. H.
 M. de koningin en H. K. H. prinses *Sophia*, worden
 eerst woensdag in deze residentie terug verwacht.

— Eerstdaags wordt hier te lande verwacht de heer
Thiers, oud president-minister in Frankrijk. (*Hand*)

— Het *Weekblad van het Regt* berigt, dat de
 Hooge Raad, Kamer van burgerlijke zaken, den 25sten
 dezer uitspraak gedaan heeft op het beroep in cassatie,
 ingesteld door de Nederlandsche Stoomboot-maatschappij
 te Rotterdam, tegen de Stoomboot-maatschappij te Dus-
 seldorp. De Raad heeft, overeenkomstig de conclusiën
 van het openbaar ministerie, dat beroep verworpen.

Rotterdam, 28 juni. De algemeene vergadering van
 het provinciaal Utrechtsch genootschap van kunsten en
 wetenschappen is den 25sten dezer te Utrecht gehouden,
 onder voorzitting van den hoogleeraar *Kops*, en zijn als
 leden voorgesteld en aangenomen de heeren *J. J. Bruin-*
sma, apotheker te Leeuwarden; *Brugsma*, hoofd-
 derwijzer aan de kweekschool te Groningen; *C. J. van*
Cooth, med. doctor te Amsterdam; *J. van Harder-*
wijk, predikant te Katwijk aan Zee; *van Balmael*,
 auditeur militair te Leeuwarden; *mr. W. J. C. van*
Husselt, lid van de arrondissement-regtbank te Am-
 sterdam; *P. Harting*, medic. et artis obstetr. doctor te
 Oudewater; *C. R. Hermans*, rector der Latijnsche
 scholen te 's Hertogenbosch; *A. de Jongh*, praceptor
 aan het gymnasium te Utrecht; *G. J. Looq*, hoog-
 leeraar der geneeskunde te Utrecht; *J. van Leeuwen*,
 griffier bij het provinciaal gerechtshof van Vriesland; *G.*
Luttenberg, secretaris der stad Zwol; *C. J. Matthes*,
 mathes. mag. et philos. natur. doctor te Amsterdam;
mr. R. A. Mees, jur. utr. doctor, kassier te Rotter-
 dam; *van de Polder*, kolonel der genie te Utrecht;
mr. J. D. Rink, regter te Tiel; *H. C. van Setten*,
 essayeur aan 's rijks munt te Utrecht; *A. Proff*,
 inspecteur essayeur-generaal aan 's rijks munt te Utrecht,
 en *mr. G. G. Vrede*, hoogleeraar der regten te Utrecht.

Helder, 25 juni. Naar men verneemt, is door Z.
 M. den keizer van Rusland, bij monde van zijnen ge-
 zant, in de Nederlanden, aan onze regering kennelijk
 gemaakt, dat hoogstdezelfs tweede zoon, de grootvorst
Konstantijn, bij zijne komst alhier het strengste in-
 nito zal bevaaren. Gemelde prins zal eerstdaags met een
 Russisch eskader aan den Helder arriveren. Z. K. H.
 dient als Midshipsman aan boord van het fregat *Aurora*,
 welke bodem de kommando-vlag voert. Dien ten gevolge
 is alhier van regeringswege aan de verschillende autori-
 teiten aangeschreven, om den wensch des Russischen
 keizers te eerbiedigen, en is aan den kommandant van
 Zr. Ms. zeemagt alhier reeds last gegeven om het Rus-
 sisch smaldeel, bij deszelfs komst, slechts het gewone
 salut bij het binnenkomen van vreemde oorlogschepen
 gebruikelijk, te geven.

Mengelwerk.

Stemregt in de steden en ten platten lande, en bevoegdheid om deel te nemen aan de provinciale en plaatselijke besturen.

(Vervolg en slot van no. 124.)

» 11. Ten aanzien der bevoegdheid om deel te nemen aan de provinciale en plaatselijke besturen zal de wet hebben te regelen:

» A. Zooveel aangaat de provinciale besturen:

» a. De vereischten om tot lid van de provinciale staten te kunnen worden gekozen. Reglement omtrent de samenstelling van de staten der provinciën; art. 1, 2, eerste alinea, art. 3.

» Moet bevoegdheid uitsluitend in den zoo even aangenomen zin worden verstaan? Of bedoelt art. 6 ook die, welke de gedane keuze geeft? Met name de bepaling van den tijd, voor welken ieder lid wordt gekozen, of gekozen, bevoegd is te zitten? Een punt, aan geregeld bij art. 10 en 11 van het reglement omtrent de samenstelling van de staten der provinciën. Is het overgelaten aan den koning, zoodat Z. M., bij voorbeeld, zou kunnen besluiten, dat de leden der provinciale staten zullen worden gekozen of bevoegd zijn om te zitten voor hun leven? Hiervoor zott ik geen enkelen grond weten te vinden. Uit art. 128 der grondwet volgt te dezen aanzien niets. Het spreekt alleenlijk van twee bijzondere punten; van het getal der leden der provinciale statenvergadering, en van het getal, door ieder stand te kiezen. Er blijft slechts over, het stuk te brengen of tot hetgeen art. 6 bevoegdheid om deel te nemen noemt, of, als uitwerksel der keuze, tot het kiesregt. In het eerste geval behoort de regeling, volgens artikel 6 der grondwet, aan de wet. In het laatste geval insgelijks, met uitzondering evenwel van de gekozenen door de ridderschap niet alleen, maar wellicht ook, uit hoofde der derde alinea van art. 130, van de gekozenen door den stedelijken stand. Dit zou er van afhangen, of men daaronder de wijze mede den tijd waarvoor verstaat.

» b. Redenen van uitsluiting; reglement omtrent de samenstelling van de staten der provinciën; art. 4.

» Hier wordt, onder c en d, de uitoefening van het lidmaatschap der staten ontzegt aan de leden, ambtenaren, van het publiek ministerie en alle andere ambtenaren van den Hoogen Raad, van de provinciale hoven en criminele regtbanken, en van alle regterlijke collegiën, zonder onderscheid, nu bestaande of in het vervolg daar te stellen, aan dewelken collegialiter, of aan eenige leden van dewelke in het bijzonder, hetzij doorgaande en bestendig, hetzij bij afwisseling, eenige criminele regtspraak mogt zijn opgedragen.

» Reeds naar de reglementen omtrent de samenstelling der provinciale staten van 26 augustus 1814 (1) artikel 3 waren de leden van den Hoogen Raad en van het provinciaal gerechtshof als leden der staten niet verkiesbaar. Dan dit steunde overeen met het beginsel, bij art. 60 der toenmalige grondwet aangenomen. Dat beginsel bij de grondwet van 1815 afgeschaft zijnde, heeft men evenwel de uitsluiting, door art. 3 der reglementen van 1814 ingevoerd, in die van 1824 behouden, ja uitgebreid. De grond is nu de criminele regtspraak. Moet crimineel hier in den ongeren zin worden verstaan, of in den wijderen, die ook het correctionele begrijpt? Waarom maakt voorts criminele regtspraak onbevoegd? En waarom gijde niet? Vergelijk de wet op de regterlijke organisatie art. 9, tweede alinea. Zie op art. 94.

» Bij art. 3 van de wet van 1824 wordt de vraag, waarom gediensleefers en onderwijzers der jeugd van de provinciale staten zijn uitgesloten, en niet van de Staten-Generaal?

» Onder h worden uitgesloten zij, die van eenige bediening door den koning of van koningswege zijn ontzet, of ontslagen anders dan met vermelding, dat het ontslag op hun verzoek, of eervol, is gegeven, zoo lang zij van de onbevoegdheid, om te worden benoemd, door den koning niet zijn ontheven. Een koninklijk besluit van 10 december 1829 (2) heeft deze uitsluiting,

(1) Bijvoegsel tot het Staatsblad, 1813-1814, p. 566 sqq.

(2) » Herzien de bepalingen, voorkomende in de door Ons, in de jaren 1824 en 1825, vastgestelde reglementen omtrent de samenstelling van de provinciale staten, en voor de stedelijke en plattelandsche besturen, ten gevolge van welke de benoembaarheid tot de daarbij vermeldde ambten, posten en bedieningen wordt ontzegt aan hen, die door Ons, of koninklijke weg, mogten zijn ontzet of ontslagen uit ambten, posten en bedieningen, anders dan met vermelding, dat zoodanig ontslag op hun verzoek of eervol is gegeven, zoo

die door de reglementen (3) ook toepasselijk is gemaakt op de verkiesbaarheid tot kiezers en tot lid van een plaatselijk gemeentebestuur, voor afgeschaft verklaard. Hoe zwak politieke regten door reglementen van administratieve oorsprong zijn gewaarborgd, blijkt niet duidelijker dan uit de bepaling, zowel, die bij eene wetgevende vergadering gevis nimmer doorging, als uit hare afschaffing. Bij art. 91 van het reglement omtrent de samenstelling van de staten der provinciën, bij art. 110 van het reglement voor het bestuur der steden, en art. 126 van dat op het bestuur ten platten lande, behoudt de koning, het wib het regt, om, zoo eenige verandering noodig mogt zijn, daarin nader te voorzien. Door dit artikel nu tracht het genoemde besluit de koninklijke magt tot afschaffing te bewijzen. Doch hoe kon aldus worden veruitelgd wat, volgens art. 7 der grondwet van 1815, een deel was van de grondwet? Met hetzelfde regt kan een koninklijke pennestreek alle politieke regten, door die reglementen verleend, hebben geschrapt. Maakte voorts de koning de provinciale en plaatselijke reglementen volgens de grondwet alléén? Zoo niet; mogt ook geen reglementair artikel den koning de magt geven, om ze bij besluit te veranderen.

» Art. 41 van het reglement omtrent de samenstelling van de staten der provinciën zegt: » ook zullen de leden der staten elkander niet nader dan in den tweeden graad van bloedverwantschap mogen bestaan, » voor zoo verre zij door hetzelfde collegie zullen benoemd zijn. » Volgens de reglementen van 26 augustus 1814, art. 1, sloten bloedverwantschap en zwager-schap niemand van de vergadering der staten uit. Behooren broeders in dergelijk collegie, als dat is der provinciale staten, te zamen te zitten? Of zij gekozen zijn door een en hetzelfde, dan door verschillende collegiën, behoort in allen gevalle geen onderscheid te maken.

» B. Zooveel aangaat de plaatselijke besturen:

» a. De vereischten om tot lid van het gemeentebestuur te kunnen worden gekozen. Reglement voor het bestuur der steden, art. 44; reglement op het bestuur ten platten lande, art. 3, 4, 5.

» Ten aanzien der stedelijke besturen, komt de boven (bl. 211 onder a.) gedane vraag op nieuw voor. Doch er is in de grondwet eenig beginsel van antwoord. De leden van den raad moeten, volgens art. 131 der grondwet, worden gekozen door het kiezerscollegie. Volgens art. 55 van het reglement op het bestuur der steden worden zij gekozen voor hun leven. Men kan met juistheid zeggen: het onderwerp dezer bepaling is uit zijn aard een deel der regeling, die art. 130 der grondwet aan de reglementen laat, van de wijze, waarop de stedelijke regeringen zijn zamengesteld. Het raakt wel in een ander opzigt tevens het kiesregt en de bevoegdheid om aan het stedelijk bestuur deel te nemen. Het geldt de vraag, voor hoe lang men gekozen wordt, of bevoegd is deel te nemen. Zou men, uit dezen hoofde, zonder aan de grondwet te kort te doen, in de wet, welke over die punten moet worden gemaakt, eene bepaling van tijd kunnen opnemen?

» De inrigting der besturen ten platten lande stelt art. 152 der grondwet geheel aan de daar beschreven reglementen.

» b. Redenen van uitsluiting; reglement voor het bestuur der steden, art. 45-51; reglement op het bestuur ten platten lande; art. 6-10.

» Vele der zoo even gemaakte aanmerkingen vinden hier op nieuw toepassing.

» lange zij, door Ons, van de bevoegdheid om benoemd te worden, niet zullen zijn ontheven;

» In aanmerking nemende, dat aan Ons, ten slotte van deze reglementen, is voorbehouden, om dezelve zoodanig te veranderen, als Wij, in der tijd, zouden oordeelen te behoren;

» Overwegende, dat de onderwerpelijke bepalingen tot die gedeelten der voormelde reglementen behoren, welke wijziging, naar gelang der behoeften, aan Onze zorg, grondwettig, verbleven is;

» Gezien de rapporten van Onze ministers van binnenland-sche zaken en van justitie;

» Den raad van state gehoord;

» Hebben besloten en besluiten:

» De bepalingen, voorkomende in de bestaande reglementen, omtrent de samenstelling van de provinciale staten, en voor de stedelijke en plattelandsche besturen, met betrekking tot de onbevoegdheid van sommige, in den hoofde dezes bedoelde, personen, om benoemd te worden tot de bij die reglementen tevens vermeldde ambten, posten of bedieningen, worden, bij deze, gehouden voor vervallen en buiten werking gesteld. Handleid. tot de kennis van het Staatsbestuur, V. bl. 484 sqq.

(3) Reglement omtrent de samenstelling van de staten der provinciën, art. 24; voor het bestuur der steden, art. 23, 45; op het bestuur van het platte land, art. 6.

» De wetgeving ten gevolge van art. 6 zal stakwerk zijn, omdat men, bij de herziening des vorigen jaars, naliet, de stoffe van art. 128-132 en van art. 152 los te maken uit de grondwet, en aan de wet te onderwerpen. Zij kan ons niet te min gewigtige verbeteringen schenken.

» Leiden, 13 mei 1841.

» THORBECKE.

Over de kleeding der vrouwen.

(Medegedeeld.)

Er is te Parijs bij DESLORES een belangrijk werk voor de vrouwen-wereld uitgekomen van doctor V. BATHON, onder den titel » *Etudes hygiéniques sur la santé, la beauté, et le bonheur des femmes* » (prijs 3 franken) waarin onder anderen de volgende opmerkingen voorkomen over de kleeding der vrouwen.

In de negende eeuw na Christus droegen de Fransche vrouwen stokken, aan wier knop een vogel- of andere dieren-kop gehecht was. CONSTANCE, de tweede gemalin van den koning ROBERT, stiet in eenen aanval van toorn haren biechtvader STEPHAN met de punt van haren stok de oogen uit. — Het vrouwenkleed bestond lang achtereen uit eene laag afhande *tunica*, *cotte hardie* genaamd, welke boven aan den hals en onder aan den arm vastgemaakt werd. Ten tijde des heiligen ROBERTUS (1270) en nog lang daarna borduurden de adellijke vrouwen hare wapenen op hare kleedoren; de weduwen droegen daarover een wit schoudergewaad met zwarte tranen of een gestrikten knoop, terwijl de andere vrouwen kostbare gouden en met edelgesteente bezette gordels droegen. Intusschen nam de weelde dermate toe, dat PHILIPS de schoone (1314) zich verplicht achtte dezelve te beperken. De rijkste hertogen, graven en baronnen mogten hunne vrouwen slechts vier kleeden in het jaar geven; aan de minder rijke vrouwen werd slechts een enkel kleed toegestaan; slechts de vrouwen van de grooten des rijks mogten stof van dertig sous de el dragen, burgervrouwen slechts van 10 sous, welke ongeveer 20 sous van de tegenwoordige munt uitmaken. Ten tijde van KARL V, den wijze (1380) maakte een Parijsche kleermaker voor eene dame uit de Gatinais eene *cotte hardie*, aan welke 5 ellen Bruselische stof gingen, met eene lange sleep en tot op den grond afhangende mouwen, ofschoon de raad van Montpellier tegen het einde der 12de eeuw, op straffe van den ban, verboden had, kleedoren te dragen, die in de manier van eene slaugestaart uitliepen.

Onder KARL IV (1422) waren linnen hemden zeer zeldzaam; men droeg slechts hemden van wol, en ISABEAU VAN BEIJERN werd zeer berispt, dewijl zij twee linnen hemden bezat. Men hield dezelve voor eene zoo ongehoorde weelde, dat men ze aan den hals en aan de armen liet uitkomen; de oorsprong der lubben, halskragen, boordjes, enz. — Eerst in de 15de eeuw begonnen de vrouwen den hals bloot te dragen. Onder KARL VI, LOUWIS XII en FRANZ I veroorzaakten de oorlogen met Italië ook de overkomst van Italiaansche dragten naar Frankrijk; men droeg slechts de armen bloot en de rokken zoo kort dat, — de punt van den voet er van onder te voorschijn kwam. Ten tijde van KARL den XI waren de mouwen buitengewoon wijd, en ieder van verschillende kleur; deze mode volgden de mannen ook, zelfs de koning. Omstreeks het jaar 1543 bediende men zich in Frankrijk het eerst van spelden, die uit Engeland kwamen; tot dus verre had men zich slechts van dunnere en buigzame houten pinnen bediend. Tegen dien tijd kwamen ook de met witte zijde gevoerde zwarte fluwelen dames maskers in het gebruik, die door eene stalen pen vastgemaakt waren, aan het einde van welke een glazen knopje bevestigd was, hetwelk de dames in den mond namen en zoo hare stem tevens onkenbaar maakten. In dien zelfden tijd valt ook het gebruik der kanten in, die uit Venetië en Genua kwamen. Aan deze soort van opschik werd zooveel te koste gelegd, dat LOUWIS XIII zich in het jaar 1629 genoodzaakt zag, een bevel het te vaerdigen, waarbij hij verbood kanten te dragen, die duurder dan drie livres de el waren. Onder HENRIK V werden de hoepelrokken met witte zijde de kanselier DE L'HOPITAL dezelve bij een koninklijk verbod, helgeen echter niet opgevoerd werd. CHARLES D'ESTRÈES verscheen in het jaar 1630 bij den doop des zoons van LOUWIS XIII in een zwart zijden gewaad, hetwelk alleen met spelden en borduurseelen overladen was, dat hij niet regt op kon houden: dezelve dame bezat eenen zakdoek, die eene waarde had van duizend negen honderd daalders. Eerst onder LOUWIS XIV begon men de diamanten tot brillanten te slijpen, zoodat dezelve gebruik van dien tijd af aan ook menigvul-

diger werd. Onder LODEWIJK XV werden de zwarte maskers door schoonheids-pleisterjes vervangen, waarvan elk een afzonderlijken naam voerde. — Dat, hetwelk in het hoekje van het oog zat, heette men het *hartstogtelijke*; dat op het voorhoofd het *majestueuse*; dat in den plooi, die zich door den glimlach desmonds vormt, het *monsters*, (opgeruimde), op het midden der wang het *bevallige*, in het hoekje van den mond het *kus-achtige*; dat op den neus het *stoute*; dat op de lippen het *kokette* enz. Onder de republiek en het keizerrijk kwam de Oud-Grieksche dragt, doch geëvenredigd aan het luchtgestel, in zwang. Men wilde der natuur geweld aandoen, en de taille terstond onder de borst doen aanvaagen; gelukkig evenwel, is deze alle bevalligheid missende mode verloren gegaan, en de tegenwoordige is in geen opzigt hoegenaamd der gezondheid nadeelig, *wanneer de dames haar middel niet op eene belachelijke wijze inrijgen*. De witte poeder kwam onder NEEDRIJK IV in gebruik, en wel het eerst bij klooster-vrouwen, als een' zinnebeeld van demoed, om slechts grauwe of witte haren te dragen. Het hoofdtooiel *à la Fontanges* is zijn' oorsprong aan de dame van dien naam verschuldigd, die haar op de jagt in wanorde geraakt kapsel door middel van een' kouseband opbond; en de smaak, dien LODEWIJK XIV in dit geïmproviseerd toilet vond, was oorzaak dat de hofdames reeds den volgende dag in dit kapsel verschijnen moesten.

In het jaar 1784 deden zich de nieuwe staatkundige ideeën reeds gelden, en droegen de dames hoeden *à la caisse d'escompte*, even als deze, zonder bodems. Onder FILIPS den Schoone droegen de burgervrouwen bijna uitsluitend slechts kleederen van grijze kleur, en dewijl hare schoenen van dezelfde kleur waren, zoo noemde men ze *grisettes*, eené benaming, die tegenwoordig aan eené andere klasse van vrouwen toekomt. Sedert FRANS I kwamen de schoenen met hooge hakken in zwang, en zijn tot aan de revolutie behouden. Om nu den voet van deze pijnlijke mode te doen uitrusten, kwam men op de uitvinding der pantoffels. HEDRIK II (1559) droeg in Frankrijk de eerste zijden kousen. Onder LODEWIJK XIV droegen de dames groene zijden kousen met rozenroode klinken. Toen een wever uit Normandië aan den minister COLBERT een paar gewezen zijden kousen voor den koning overgaf, kochten de kousen-makers, die bevreesd waren geworden voor deze nieuwe uitvinding, een' koninklijken katherdinaar om, om eenige mazen dier kousen door te snijden, zoodat de koning, toen hij de kousen aantrok, en de doorgesneden mazen even zoo vele gaten vormden, de uitvinding voor onvolkomen verklaarde. De afgewezen kunstenaar begaf zich daarop naar Engeland, waar hij zeer goed ontvangen werd, en daarna kwamen de gewerene kousen, en eindelijk de weef-machines uit Engeland naar Frankrijk over. Het gebruik der corsetten is zeer oud; de Grieksche en Romeinsche vrouwen regen haar middel met banden te zamen, die zij ook over de borst bonden, om hare sterke ontwikkeling tegen te gaan. De Bajadèren hebben van alle vrouwen der aarde de der gezondheid en schoonheid meest overeenkomstige mode aangenomen. Haar middel is omwonden door een' gordel, en de borst met eene soort van elastisch, doorschijnend, rozenrood weefsel bedekt, dat, eng-sluitend, op den rug bevestigd wordt. Zij leggen dit kleedingstuk nooit, zelfs des nachts niet af, en behouden daardoor tot een' vergevorderden onderdom hunne zachte en fijne vormen. *Jonge meisjes moest men wanner corsetten aandoen; men behoeft hare houding niet te vormen; want deze zal zich nimmer zoo schoon ontwikkelen, dan wanneer zij nimmer ingeregènd wordt, en het vroege gebruik der corsetten is ontegenzeggelijk de voornaamste oorzaak van het vergroeten des lichaams.*

Advertentiën.

Getrouwd:
Zwolle, den 26sten Junij 1841.
A. J. C. DE BRUIJN,
Luitenant-Ingénieur,
en
M. H. VAN PREHN.
Eenige kennisgeving

AANBESTEDING.

DE DIJKSTOEL VAN HET POLDER-DISTRIKT **MAAS EN WAAL** is voornemens, op Donderdag den 15den Julij eerstkomende, des voormiddags ten 11 ure, in het Ambts-huis te *Druten*, in het openbaar, bij inschrijving en opbod, **AAN TE BESTEDEN:**

Het **DAARSTELLEN** eener zeer belangrijke **UITHOOGING** en **VERZWARING** van den **WAALDIJK** in geheel dat Distrikt onder *Dreumel*, *Wamel*, *Leeuwen*, *Puiflijk*, *Druten*, *Afferden* en *Deest*, te zamen lang ongeveer 26,370 *Nederlandsche ellen*.

Het bestek en de voorwaarden dezer aanbesteding zullen, acht dagen vóór de besteding, voor de belanghebbenden ter inzage worden gelegd: te *Druten* op het Distrikt-kantoor in het Ambts-huis en bij **J. SMITS** in het Logement *de Oude Klok*; te *Batenburg* bij **C. VAN BRINK** in het Veehuis; te *Appeltern* bij **W. HOUTKAMP** aan de Sluis; te *Maasbommel* bij **J. WOLLENBERG** in het Veehuis; te *Alphen* bij **F. H. PETERS**; te *Dreumel* bij **C. VAN GRUITHUIZEN**; te *Wamel* bij **H. W. VAN DER SIJF** in den *Olifant* en bij **F. VAN DER WIELEN** in het Veehuis; te *Leeuwen* bij **J. VAN MOOK**; te *Puiflijk* bij **P. VAN WELIE**; te *Afferden* bij **A. A. ELSSEN**; te *Deest* bij **J. GEURTS** in de *Klok*; te *Ewijk* **A. VAN DER BRE-DEN** aan de *Klef*; te *Nijmegen* bij de *Weduwe O. T. HOLTHERMAN*, in den *Rotterdamischen Wagen*; te *Lent* in het Logement vroeger van de **ERVEN CRIJNEN**; te *Tiel*, bij **H. ROESINK** in den *Gouden Leeuw*, en bij **BRUNE** in het *Koffijhuis*; te *Gorinchem* bij **VAN ALPHEN**, in den *Hooiwagen*; te *Zalt-Boemel* bij **VAN DRIEL**; te *Hardinxveld* in het *Regthuis*; te *Werkendam* in het *Regthuis*; te *Driel* bij **SAS**; te *Lith* bij **PROSMAN**, aan het *Veer*, en te *Neder-Aselt* bij **VAN HARBEN**, aan het *Gravesche Veer*; terwijl twee dagen vóór de Aanbesteding de noodige plaatselijke aanwijzingen geschiedten en de verlangde inlichtingen gegeven zullen worden.

Druten den 26sten Junij 1841.

De Dijkstoel voornoemd,
Ter ordonnantie van denzelven,
De Secretaris van voormeld distrikt,
J. MEIJER.

+++ Ingevolge art. 1082 van het Burgerlijk Wetboek, worden bij deze opgeroepen alle Schildeischers van de onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde *Nalatenschap* van *Wijlen den Heer CORNELIS FERMEULEN*, in leven *Notaris te Herwijnen*, om te compareren op *Vrijdag den 16den Julij 1841*, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van **AART VAN RINGELESTIJN**, te *Herwijnen*, ten einde, vooreerst op te nemen de **REKENING EN VERANTWOORDING**, die door de *Beneficiaire Erfgenamen* zal worden gedaan, en daarna, bij geen verzet, hunne schuldverdringen te ontvaagen, zoo ver het bedrag der *Nalatenschap* toereikende zal wezen.

+++ Er wordt gevraagd bij brave Burgerlieden, van de *Hervormde Godsdienst*, in *Gelderland*, liefst op de *Hooge Veluwe*, in de nabijheid eener *Hervormde Kerk*, gelegenheid tot **INWONING** van een **GEHUWDE LIEDEN** van den fatsoenlijken *Burgerstand*, met een jong kindje. Men verlangt daarvoor twee ruime **ONGEMEUBILEERDE KAMERS**, het gebruik van **TUIN** en **BLEEKVELD**, het **MIDDAG-ETEN**, **THEE-** en **KOFFIJ-WATER**, en de **BEDIENING**.

Brieven franco, met opgave van plaats, gelegenheid en prijs, te bezorgen bij de Heeren **D. K. MULLER EN COMP.**, Boekhandelaars te *Arnhem*, onder de Letters **B. S.**

Voor f 30 te koop,

een goed onderhouden **EZELWAGENTJE**, geschikt voor vier kinderen, franco te bevragen bij **A. MONGERS & ZONN**, Boekhandelaars te *Doesborgh*.

G. VAN ELDIK THIEME, Libraire à *Arnhem*, vient de recevoir un très bel assortiment de **NOUVEAUX ROMANS FRANÇAIS**, éditions de *Bruzelles*.

**STOOMJAGT
STAD GORINCHEM,**
VARENDE TUSSEN

Gorinchem en Middelburg,

EN OP ALLE DAAR TUSSEN LIGGENDE PLAATSEN
OVER DE MAANDEN

Julij en Augustus 1841.

Dagen en uren van vertrek, gedurende de maanden

JULIJ EN AUGUSTUS 1841:

VAN GORINCHEM.

JULIJ.

Vrijdag	den 2	's morgens ten 3 ure.
Zondag	» 4	» 4 »
Dingsdag	» 6	» 4½ »
Vrijdag	» 9	» 6½ »
Zondag	» 11	» 8 »
Dingsdag	» 13	» 10 »
Vrijdag	» 16	» 3 »
Zondag	» 18	» 3 »
Dingsdag	» 20	» 4½ »
Vrijdag	» 23	» 6½ »
Zondag	» 25	» 8½ »
Dingsdag	» 27	» 11 »
Vrijdag	» 30	» 3 »

AUGUSTUS.

Zondag	den 1	's morgens ten 3 ure.
Dingsdag	» 3	» 4 »
Vrijdag	» 6	» 5½ »
Zondag	» 8	» 7 »
Dingsdag	» 10	» 8½ »
Vrijdag	» 13	's middags 12 »
Zondag	» 15	's morgens 3 »
Dingsdag	» 17	» 3½ »
Vrijdag	» 20	» 5½ »
Zondag	» 22	» 7½ »
Dingsdag	» 24	» 9 »
Vrijdag	» 27	's middags 12 »
Zondag	» 29	's morgens 3 »
Dingsdag	» 31	» 4 »

VAN MIDDELBURG.

JULIJ.

Zaterdag	den 3	's morgens ten 11 ure.
Maandag	» 5	's middags 12 »
Woensdag	» 7	's morgens 7 »
Zaterdag	» 10	» 3 »
Maandag	» 12	» 5 »
Woensdag	» 14	» 7½ »
Zaterdag	» 17	» 10 »
Maandag	» 19	's middags 12 »
Woensdag	» 21	's morgens 7 »
Zaterdag	» 24	» 3 »
Maandag	» 26	» 5½ »
Woensdag	» 28	» 8 »
Zaterdag	» 31	» 10 »

AUGUSTUS.

Maandag	den 2	's morgens ten 11½ ure.
Woensdag	» 4	's middags 12 »
Zaterdag	» 7	's morgens 7 »
Maandag	» 9	» 3 »
Woensdag	» 11	» 5 »
Zaterdag	» 14	» 8½ »
Maandag	» 16	» 10½ »
Woensdag	» 18	's middags 12 »
Zaterdag	» 21	's morgens 7½ »
Maandag	» 23	» 3½ »
Woensdag	» 25	» 6 »
Zaterdag	» 28	» 8 »
Maandag	» 30	» 10 »

Marktprijzen.

Nijmegen, 28 Juni 1841.

Over het geheel was onze markt heden zeer schraal voorzien van *Tarwe* en *Rogge*, welke beide artikelen met drift werden weggekocht; *Hooglandsche Tarwe* f 9,25 à f 9,90; *Gewone soorten* f 8,15 à f 9 naar deugd. — *Rogge* f 5,35 à f 5,75. — *Gerst* met aandrang geveild zonder handel. — *Boekweit* slap f 5,25 à f 5,50. — *Haver* als voren f 2,25 à f 2,75. — Van nieuw *Aveelzaad* waren slechts twee zeer klein partijen ter markt, welke tegen f 12,25 à f 12,75 zijn verkocht.

Waterhoogte te Arnhem

Den 29 Juni 2 El 5 Palm 0 Duim; gew. 20 Duim; gev. 0 f.

Prijs-Courant der Effecten.

	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4½ u.
MAANDAG 28 JUNI.			
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	51½	51½	51½ à 1½
Dito Dito . . . 5 »	100	100½	100
Uitgestelde Schuld . . . »	¾	1½	1½
Kansbiljetten f	24½	24½	24½
Amortisatie-Syndicaat. à 4½ pCt.	90½	90½	
Dito Dito . . . 3½ »	74		
Handelmaatschappij . . . 4½ »	162½		
Nieuwe Dito . . . 4½ »			
Nieuwe Dito 1837 . . . 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	97	97½	97½ à 1
Spoorweg Haarlem . . . »			
Aand. Rijn-Spoorweg . . . 4½ »			
FRANKR. Inschrjv. G. B. » 3 »			
SPANJE. Leening <i>Ardoins</i> » 5 »	21½	21½	21½ à 1½
Dito onbep. stukk. . . 5 »			
Passive »			
Deferred »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
Rusl. H. & C. 1798, 1816. » 5 »	105	105½	105½
Dito 1828, 1829 . . . 5 »	104½	104½	
Dito 1831, 1833 . . . 5 »			
Oblig. bij <i>Hope</i> . . . 4 »	87		
Oblig. te Londen . . . 5 »			
Dito te Hamburg . . . 5 »			
Inschrjving in Assign. » 6 »		67½	
Certific. van dito . . . 6 »			
POLSK. Aandeel. à f 300 » f			
Dito à f 500 » »			
OOSTERR. Aand. à f. 100 » f			
Dito à f 250 »			
Metalliek » 5 »			
Dito » 3 »			
Dito » 2½ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	72½		

Te Arnhem, bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.